

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/34/2020
Identifikačné číslo spisu: 1515219077
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1515219077.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Bytové družstvo Petržalka, so sídlom v Bratislave, Budatínska 1, IČO: 00 169 765, proti žalovaným 1/ O.. D. P., narodenému XX. XX. XXXX, bývajúcemu v F. W., Ž. XX, 2/ R. B., narodenej XX. XX. XXXX, bývajúcej v T., W. X, zastúpenej JUDr. Tomášom Balážikom, advokátom so sídlom v Bratislave, Šamorínska 10, o zaplatenie 576,60 eura s príslušenstvom, vedenom Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 12C/471/2015, o dovolaní žalovanej 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24. apríla 2019, sp. zn. 7Co/228/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 16. januára 2018 sp. zn. 12C/471/2015 zamietol návrh žalovanej 2/ na prerušenie konania, žalovaných zaviazal, aby spoločne a nerozdielne zaplatili žalobcovi sumu 576,60 eura s príslušenstvom a rozhodol o trovách konania. Zamietnutie návrhu na prerušenie konania odôvodnil tým, že skutočnosť, pre ktoré žiada žalovaná 2/ prerušiť konanie, je možné posúdiť aj v danom spore prejudiciálne. Ako predbežnú otázku preto posúdil oprávnenie žalobcu vykonávať správu bytového domu, v ktorom vlastní žalovaní byt. Dospel pritom k záveru, že správu bytového domu vykonáva nepretržite práve žalobca. Z vyúčtovania nákladov za rok 2014 mal preukázanú existenciu nedoplatku v sume 576,60 eura za zálohové platby, a preto žalobe v celom rozsahu vyhovel.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná 2/ odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) v záhlaví označeným rozsudkom tak, že ho ako vecne správny potvrdil stotožňujúc sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Zároveň rozhodol aj o náhrade trov odvolacieho konania.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná 2/ dovolanie. Dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom podľa § 431 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p. alebo

Civilný sporový poriadok“) tvrdiac, že súd prvej inštancie jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 420 písm. f) C. s. p.]. Konajúcim súdom vyčítala, že aj napriek jej žiadosti nedošlo k prerušeniu konania, a to napriek tomu, že na Okresnom súde Bratislava II a na súde prvej inštancie prebiehajú konania, predmetom ktorých je posúdenie existencie záväzkového vzťahu medzi stranami sporu. Došlo tak k nastoleniu stavu právnej neistoty, pretože nie je vyjasnené, či žalobca má aktívnu legitimáciu, a teda môže dôjsť k plneniu bez právneho základu. Na základe uvedeného potom žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) rozsudok odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovanej 2/ uviedol, že konajúce súdy postupovali správne, keď návrh žalovanej 2/ na prerušenie konania zamietli. Navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovanej 2/ ako nedôvodné zamietol.

5. Najvyšší súd po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej 2/ je potrebné ako neprípustné odmietnuť. Dovolací súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza nasledovné:

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami, ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

7. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. V preskúmvanej veci žalovaná 2/ odôvodňovala prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) C. s. p.

8. Podľa § 420 písm. f) C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces je treba rozumieť taký nesprávny postup súdu, ktorý sa prejavuje v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, vymykajúcich sa nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca. Podstatou tohto práva je zabezpečiť fyzickým a právnickým osobám možnosť domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty, ktoré im právny poriadok priznáva. Nesprávnym procesným postupom sa rozumie iba faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu. V zmysle § 420 písm. f) C. s. p. je teda relevantný taký nesprávny procesný postup, ktorý vylučuje stranu sporu z realizácie jej procesných oprávnení a ktorý marí možnosť jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Pre procesnú stranu z práva na spravodlivý súdny proces nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom (I. ÚS 50/04, II. ÚS 251/03, IV. ÚS 252/04).

9. Pokiaľ žalovaná 2/ pod porušením práva na spravodlivý proces vidí neprerušenie konania konajúcim súdom, najvyšší súd poukazuje na svoju konštantnú judikatúru, podľa ktorej sú rozhodnutia súdu o prerušení konania a o zamietnutí návrhu na prerušenie konania procesnými rozhodnutiami, ktorými sa nerozhoduje o právach a povinnostiach strán sporu vo veci samej. Takéto rozhodnutia majú procesnoprávne dôsledky a do práv a povinností strán sporu nezasahujú konečným spôsobom. Aj keď (prípadne) pri vydávaní týchto rozhodnutí dôjde k procesnej nesprávosti, nemožno neviať na zreteľ, že

v ďalšom konaní, ktoré potom nasleduje, zostávajú strane sporu zachované všetky jej procesné oprávnenia. Najvyšší súd tento aspekt zdôraznil už dávnejšie napríklad v rozsudku sp. zn. 2 Cdo 29/1992 (pozri R 39/1993), v ktorom uviedol, že podmienka prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (plne aplikovateľné aj za účinnosti C. s. p.) nie je splnená, ak sa účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom pre časť konania do takej miery, že účastník následne mohol uplatniť svoj vplyv na výsledok konania (porovnaj sp. zn. 3 Cdo 204/2013, sp. zn. 5 Cdo 209/2009, 5 Cdo 185/209, 3 Cdo 57/2011 ako aj IV. ÚS 41/2014).

10. Aplikujúc uvedené na konkrétny spor potom žalovanej 2/ nebolo postupom súdov odopreté, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, pretože mohla uplatniť svoj vplyv na konanie podaním odvolania, čo aj urobila.

11. Možno preto uzavrieť, že zo strany žalovanej 2/ nebol preukázaný nesprávny procesný postup súdu, ktorým by bola vylúčená z uskutočňovania jej patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) C. s. p.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovanej 2/ odmietol podľa § 447 písm. c) C. s. p.

13. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, keďže mu žiadne preukázané trovy v dovolacom konaní nevznikli (R 72/2018).

14. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.